

ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಂಗೆ ಜೋಡಿಸಿನಿ...

■ ವೈ.ಕೆ. ಸಂಧ್ಯಾ ಶರ್ಮ
ಕಲೆ: ಭಾವು ಪತ್ತಾರ್

ಗಂಡ ಶ್ರೀಕಂಠುವಿನ ಮೇಲೆ ಕಮ್ಲಾದು ಸಾಲು ಸಾಲು ಕಂಫ್ಲೆಂಟ್ಸ್! ತನ್ನ ಹಾಗೇ ಅವನೂ ವಾಚಾಳಿಯಲ್ಲ. ಅತೀ ಮಾತಿರಲಿ, ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತುಟಿ ಹೋಳು ಮಾಡಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಬಿಡಕ್ಕೂ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡೋ ವಿಚಿತ್ರ ಆಸಾಮಿ. ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂದ್ರೆ ಪುಣ್ಯ... 'ಹೂಂ... ಉಹೂಂ' ಕೂಡ ಕಷ್ಟವೇ. ಇಂಥ ಪ್ರಾಣಿ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಮಾಡೋದಿರಲಿ, ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋದು ತಾನೇ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಅವಳ ತಕರಾರು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಪೇಪರ್ ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿದು ಕುರ್ಚಿಗೆ ಅಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಬಿಡೋ ಪತಿರಾಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಗೋಡೆ ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡಿದ ಹಾಗೇ ಏನೋ ಒಂದು ಒದರಿ ಅವನಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಗೊಣಗಾ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಾಳ್ ಕಮ್ಲಾ.

ಇಡೀ ದಿನ ಮಾತನಾಡದೇ ಇದ್ದ ನಾಲಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆರೆದ ಹಾಗಾಗಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಯಾರ್ಯಾರದೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊರಕಕ್ಕಲು ಹವಣಿಸುತ್ತ, ಕಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ ಅಲುಗಾಡದೆ ಕೂತ ಗಂಡನ ಭುಜ ತಿವಿದು - 'ಠೀ...' ಎಂದು ಒರಲುತ್ತಾಳೆ.

'ನೀವು ಹೂಂಗುಟ್ಟಿ ಸಾಕು, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗ್ತೀನಿ, ಪಾವುದ್ದ ಕಿವಿ ಇದ್ದೆಯಲ್ಲ ಹೇಗೂ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನ ಒಳಗೆ ಹುಯ್ಯೊಳ್ಳಿ...' ಎಂದವಳು ತಾರಕ ಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರ ಅವನಿಂದ ಉಭಾ ಶುಭಾ ಇಲ್ಲ.

ತುಂಬಾ ರೇಗಿ ಹೋಯ್ತು ಕಮ್ಲಾಗೆ. 'ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ... ಎಂಥ ಮೂಕಪ್ರಾಣಿ ಗಂಟುಬಿತ್ತಪ್ಪ ನನಗೆ... ನಾನು ಏನಾದರೂ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೆ ಪೇಪರ್ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋದು, ಇಲ್ಲ ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ನ್ಯೂಸ್ ಹಾಕೊಂಡು - 'ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ... ಪ್ರಪಂಚಾನೇ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೋಗ್ತಿದೆ... ಉಕ್ರೇನ್ ಹೊತ್ತಿ ಉರೀತಿದೆ, ರಷ್ಯಾದ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಏನು ನೋಡೋಣ ತಡಿ' ಎಂದು ಅವಳ ಬಡಬಡಿಸುವ ಬಾಯಿಗೆ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದಾಗ, ಅವಳು ಸ್ಪಿಂಗ್ ಕಿತ್ತ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಮೇಲೆದ್ದು, 'ಅಷ್ಟಿದ್ದೆ, ನೀವೂ ಒಂದು ಗನ್ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋದು ತಾನೇ, ಇಲ್ಲಾಕೆ ಝಾಂಡಾ ಊರಿಡ್ತೀರಾ...

ಹೂಂ... ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೇಕೋ ಸಂಸಾರ...' ಎಂದು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹಾರಾಡಿದಳು.

'ಅಯ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮ! ಅದೇನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೋ ಇಂಥ ಸ್ತೆಸಿಮನ್‌ನಾ? ಏಳೇಳು ಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಬೇಡವೇ ಬೇಡಪ್ಪ ಇಂಥ ಗಂಡ' ಎಂದು ಹಣೆ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮುಖ ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ ಬಿರನೆ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ನಡೆದಳು.

ಅವಳು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಕ್ಕೂ, ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಯಾರೋ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜರನೆ ಪ್ರಾರಾಚ್ಯೂಟಿನಿಂದ ಇಳಿಯೋದಕ್ಕೂ ಸಮವಾಯಿತು.

ಎದುರಿಗೆ ಅವತರಿಸಿದ ಪೌರಾಣಿಕ ವೇಷದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಡು ಕಮ್ಲಾ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು. ಯಾವುದೋ ನಾಟಕದ ವೇಷಧಾರಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಗೇಟು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಅವಳು, 'ಯಾರು... ಯಾರು ಬೇಕಿತ್ತು ನಿಮಗೆ?' ಎಂದವಳು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಬಂದವನತ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎಸೆದು, ದಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಚೂಪುಗೊಳಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮೈ ಜುಮ್ಮಂದಿತು.

ನಾಲ್ಕು ತಲೆಯ ಮನುಷ್ಯ! ಥೇಟ್ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಾಗೇ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪರಾವತಾರ! ಮೇಕಪ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾಸ್ಟೂಮ್‌ವರೆಗೂ.

ಮತ್ತೂ ಕಣ್ಣುಗಲಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ವೇಷ ಅಲ್ಲ... ನಿಜವಾದ ಮುಖಭಾವ ಚತುರ್ಮುಖಿಗಳಲ್ಲೂ... ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಒಣಗಿದ ಹುಲ್ಲಿನಂಥ ಉದ್ದನೆಯ ಬಿಳಿಯ ಗಡ್ಡ. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಂಡ ಕಿರೀಟಗಳು.

ಮೆಟ್ಟಿಬಿದ್ದಳು ಕಮ್ಲಾ! ಕೈ ಕಾಲ್ನಲ್ಲಿ ಗಡ ಗಡ..! 'ನಾನೇಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮ, ನೀನು ಈಗತಾನೆ ನನ್ನ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಲ್ಲ, ಅದೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಣಮ್ಮ'.

ಸ್ವತಹ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ ದುಢುಮ್ಮನೆ ಎದುರಿಗೆ ಧುಮುಕಿದಾಗ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿತು. ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತು.

'ತಾಯಿ, ನಿನಗೇನು ವರ ಬೇಕೋ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೇಳ್ಕೊಮ್ಮ, ಈಗಲೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ... ನಿನ್ನ ಈಗಿನ ಗಂಡ ಶ್ರೀಕಂಠುವನ್ನ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಡಲೇ? ಅರಳುಹುರಿದಂತೆ, ಸದಾ ವಟಗುಟ್ಟೋ ಜೋರುದನಿಯ, ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ತಲೆ ತಿನ್ನೋ ಎಂಥ ಬಾಯಿಬಡುಕ ಬೇಕಾ ನಿನಗೆ... ಕೇಳ್ಕೊ... ಈಗಲೇ

ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಹಾಯದ, ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಒದೆಯದ ಗುಣದ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಕಮ್ಲಾ ರೋಸಿಹೋಗಿದ್ದಳು. 'ನಿನಗಂಥ ಗಂಡ ಬೇಕು ಹೇಳು ಕಮಲಮ್ಮ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ?' ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ ಕಮ್ಲಾ ಫುಲ್ ಕನ್‌ಪ್ಯೂಸ್ ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ಕೇಳಿದ್ದೇನು ಗೊತ್ತೇ?

